

Ольга КУБЕЦЬКА

доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту, кандидат економічних наук

Тетяна ОСТАПЕНКО

доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна), кандидат економічних наук

МІСЦЕ УПРАВЛІННЯ САНАЦІЙНОЮ СПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В ЗАГАЛЬНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ НИМ

Криза є закономірним економічним явищем, проте вона повинна бути контрольованою, за цих умов, вона здатна сприяти підвищенню рівня набутої санаційної спроможності, оскільки саме в екстремальних умовах відбувається акумуляція наявних сил системи до протидії негативним чинникам, в результаті чого отримується досвід поведінки у подібних ситуаціях. Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених санації та її управлінню, практично нерозкритим залишається питання управління санаційною спроможністю, яке повинно виступати невід’ємним елементом загальної системи управління, підвищуючи його ефективність. Місце управління санаційною спроможністю у загальній системі управління підприємством зображено на рис. 1.

Отже, можна зробити висновок, що санаційна спроможність підприємства – це складна економічна категорія, яка відображає оцінку здатності підприємства до виживання та ефективного розвитку в майбутньому.

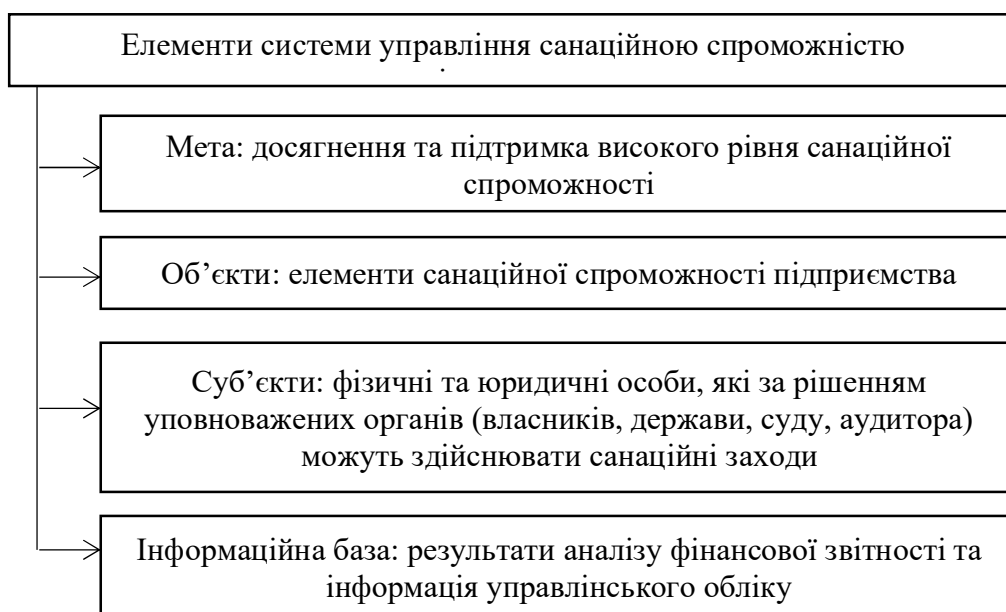
Рис. 1. Місце управління санаційною спроможністю підприємства в загальній системі управління підприємством

Управління санаційною спроможністю підприємства необхідно розглядати як відносно самостійний елемент загальної системи управління суб'єктом господарювання, що формується під впливом факторів зовнішнього й внутрішнього середовища та специфіки галузі, в якій функціонує підприємство. Воно є як циклічним процесом, що виникає в результаті взаємозв'язку таких функцій менеджменту як: моніторинг, планування, проектування, реалізація й контроль.

Проте визначальний вплив на формування даної системи мають фінансові цілі суб'єкта господарювання [1].

Цей процес є відкритою системою, що ґрунтується на постійному дослідженні факторів зовнішнього та внутрішнього середовища організації із гнучким реагуванням на їх зміну, шляхом розробки та прийняття адекватних управлінських рішень.

Існує декілька елементів системи управління санаційною спроможністю підприємства, що зображено на рис. 2.

Вітчизняні автори ідентифікують систему факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, під впливом яких формується санаційна спроможність підприємства. До факторів внутрішнього середовища віднесено маркетинговий, трудовий, виробничий та фінансовий потенціал. Вплив зовнішнього середовища виявляється через фактори прямої дії, до яких належать: конкуренти, споживачі, постачальники, інвестори, посередники та контактні аудиторії і фактори непрямої дії, зокрема, такі, як: політико-правові, економічні та науково-технічні [2].

Окрім того, санаційну спроможність необхідно розглядати як одну із характеристик соціально-економічної системи, якій притаманні наступні властивості: цілісність, поліструктурність, складність, нестаціонарність, унікальність, адаптивність, синергічність та протиентропійність.

1. L. Trachenko, N. Verkhoglyadova, N. Shevchenko, I. Kononova, I. Sokolovska. Assessment of quality management systems of service companies. Intellectual economics. *INTELLECTUAL ECONOMICS*. 2020, No. 14(1), p. 45–66.

2. Ларіонова К., Донченко Т. Формування санаційного потенціалу як інструменту управління санацією підприємств легкої промисловості. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2012. Вип. 2 (7). С. 38–47.

Віктор ПАЛЬКО

кандидат юридичних наук

(*Національний університет*

«Одеська морська академія»)

ПОРЯДОК СПРОЩЕНОГО НАБУТТЯ ГРОМАДЯНСТВА УКРАЇНИ ОКРЕМИМИ КАТЕГОРІЯМИ ОСІБ

19 грудня 2021 року набув чинності Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України» щодо спрощеного набуття громадянства України окремими категоріями осіб» [1].

Зазначеним Законом внесені значні зміни до Закону України «Про громадянство України»[2] (далі – Закон), якими передбачається певною мірою лібералізувати для деяких категорій осіб та вдосконалити правила набуття громадянства України за територіальним походженням, прийняття до громадянства України, поновлення у громадянстві України.

У ст.9 Закону визначено коло осіб, які можуть прийняті до громадянства України, серед них особи:

1) які мають визначні заслуги перед Україною;

2) прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України (стосовно яких у поданні центрального органу виконавчої влади України у відповідній сфері на ім'я Президента України містяться відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

3) та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях), за умови, що компетентні органи України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, встановлять, що рішення про притягнення відповідної особи до відповідальності за вчинення злочинів, передбачених пунктами 1 та/або 3 частини п'ятої цієї статті, було прийняте з політичних мотивів правоохоронними та/або судовими органами держави, визнаної Верховною